

Protokoll upprättat med ledning av anteckningar förda vid samtal med kommissarien Åke Svensson på kriminalavdelningen den 5 februari 1987 mellan kl. 13.05 och 15.00.

Närvarande från juristkommissionen: Håkan Kyhle och Tore Samuelsson

Vid tidpunkten för mordet på OP var Svensson placerad på våldsroteln. Då han på morgonen den 1 mars 1986 fick vetskap om mordet, ringde han omgående till roteln och meddelade att han fanns tillgänglig i sin bostad om det var så att man behövde hans hjälp. Det var dock inte någon från roteln som hörde av sig vare sig den 1 eller 2 mars. Svensson gick således i tjänst först på morgonen den 3 mars. När han då kom till roteln var situationen något kaotisk och arbetet mer eller mindre oorganiserat. Det var exempelvis inte helt klart hur uppläggnings- och fördelningen av ärendena skulle ske. Roteln saknade en ordentlig beredskapsplanläggning. Det förhållandet hade Svensson f.ö. tidigare tagit upp med bl.a. planeringsroteln. De resonemang som förekommit i saken hade dock inte givit något synbart resultat.

Svensson blev först inte tilldelad några arbetsuppgifter, varför han utan att fråga någon grep sig an en del uppgifter. Förutom att han på det sättet hjälpte till i mordutredningen sysslade han även med rotelns andra arbetsuppgifter, som han i den uppkomna situationen ansåg sig ha ett visst allmänt ansvar för. Något senare eller i anslutning till att 33-åringen förklarades anhållen blev Svensson tillsagd av Irvell att leda den delen av utredningen. Wingren hade dittills hållit i ärendet. Det visade sig dock svårt att omgående få ett fast grepp om det. Den utredning som hade verkställts i saken föreföll nämligen ha skett utan någon egentlig planläggning.

ap 15
utslagen

En av svårigheterna för Svensson när det gällde att tränga in i ärendet var att inte alla på band inspelade förhör hade hunnit skrivas ut. I den takt de blev utskrivna tog han dock del av dem. Ett exemplar av förhørsprotokollen överlämnades för övrigt till åklagarna dvs. K.G. Svensson och Lage Karlström.

Då frågan om en häkningsframställan blev aktuell diskuterade Svensson saken ingående med åklagarna. Samarbetet var då bra och han var hela tiden av den uppfattningen att förundersökningsledaren skulle gå in med en häkningsframställan. Åklagarens frigivning av 33-åringen kom därför som en total överraskning för Svensson och han blev irriterad över beslutet.

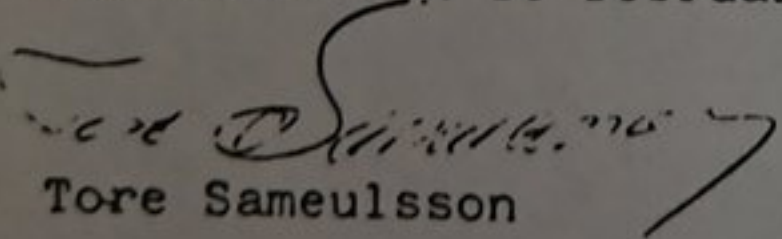
Efter det att 33-Åringen hade frigivits, fortsatte arbetet med att Omkring månadsskiftet mars-april organiserades en grupp på fem eller sex man som skulle sköta utredningen som rörde 33-Åringen. Samtidigt flyttade den personalen från våldsrotelns lokaler till lokaler 7 trappor upp i samma hus. Svenssons ställning blev dock betydligt mindre självständig än vad han hade tänkt sig. Allt skulle nämligen fortsättningsvis underställas polisintendenten Lennart Petersson och den tågordningen blev tungrodd. Tidigare eller under tiden som 33-Åringen var anhållen hade Peterssons roll varit oklar. Varken denne eller Linder hade i det skedet givit några direktiv trots att Linder hela tiden hade hållits informerad om vad som pågick i ärendet.

När det senare blev aktuellt med en del ytterligare konfrontationer ansåg Svensson att den bedömning som förundersökningsledaren gjorde beträffande vilket antal det borde röra sig om var riktig. Utvecklingen av den frågan ledde emellertid bl.a. till ett allmänt missnöje bland utredningspersonalen. Såväl Svensson som en del av utredningspersonalen önskade därför att de skulle få bli befriade från utredningsuppdraget. Svensson begärde därför via Linder att ledningsgruppen skulle ordna den saken. Detta hände omkring månadsskiftet maj-juni. Efter en kortare ledighet flyttades Svensson från våldsroteln till rotel 4 och senare till rotel 3. Han blev därmed avkopplad från mordutredningen.

Tillfrågad om vad som gällde för fotokonfrontationer förklarade Svensson att det inte fanns några klara direktiv om var beslutsnivån låg beträffande sådana förrättningar. Svensson hade dock inte givit någon i sin grupp tillstånd att visa foton för vittnen.

Avslutningsvis framhöll Svensson att det i den uppkomna situationen saknades en ordentlig organisationsplan att "luta" sig mot. Det togs inte heller några initiativ från rotelchefens sida. Denne borde exempelvis omgående ha kallat in sina kommissarier, vilket dock inte skedde. Inte heller informationen till personalen fungerade på ett tillfredsställande sätt.

Stockholm den 16 februari 1987

Tore Sameulsson

Svensson har den 4 maj 1987 tagit del av och godkänt ovanstående protokoll.

